

лежи при кореньятъ на дърво то : секое древо прочее, което не прави добръ плодъ, ꙗкоже и фжрлесе въ оубьятъ.

10 И пытаха го народи те, и говореха : що прочее да сотвориме ;

11 Я Иѡаннъ ѡмъ ѡгово-ри, и рече : който ѡма двѣ дрехи, да даде една та на оногова, който си нема. подобно да твори и оуби, който ѡма ꙗстїе.

12 И доидоха и мытари те да се кржстатъ ѡ него, и рекоха мѡ : оуби, что да направиме :

13 Я той ѡмъ рече : нищо по много не правете ѡ нова, што ви е заповѣдано.

14 И пытаха го и боини те, и говореха : а ние какво да направиме ; и рече ѡмъ : никому да не оубините оуби, ни то да наклеветите : и да бждете доволни со заплащате си.

15 И като чакаха сички те люде, и помышляваха въ сердца та си за Иѡанна, да не въ была той Христосъ,

16 ѡговори Иѡаннъ на сички те и рече : азъ въ кржцавамъ съ вода : обаче иде по ꙗко ѡ мене, на кого то азъ несамъ достоинъ да развжржемъ ремикатъ на ѡбща та мѡ : той же въ

кржсти съ Дхъ стѡи, и съ оуби :

17 Който е лопата та въ ржа та, и ще да ѡчишти гѡмно то свое : и же собере пшеница та въ житница та си : а плева та же ижори съ оуби, който негаснѡва никога.

18 И дрѡги много оуби-шавѡуща благоѡтѡваше на люде то.

19 Я Ирвдъ четверовла-стникъ, понеже го ѡблича-ваше Иѡаннъ за Ирвдѡда брацова та мѡ Фїлїппова жена, и за сички те дрѡги злины, што беше сторила Ирвдъ,

20 Притѡри и това надъ сички те дрѡги злины ѡ горе, и затвори Иѡанна въ темница.

21 Я когато се кржстиха сички те люде, кржстисе и Исусъ, и като се молеше, ѡвори се некто то.

22 И слѣзе Дхъ стѡи съ тѣлесенъ видъ, като глѡвъ на него : и глѡсъ быде ѡ некто то, който говореше : ты си сынъ мой возлюбленны, за тебе благоволихъ.

23 И той Исусъ кеше то-гава, като да начинаше тридесать годинъ, и беше (как-вото го мнѣха) Сынъ Исифовъ : а Исифъ Илїевъ.

24 Я илїа Матѡатовъ : а Матѡатъ Левинъ : а Левий